

„עצמת-אש וניידות אינן תלויות רק בידע מדעי ובנסיון בייצור כלי-לחימה יעילים, אלא גם בכושרם של אנשינו לבצע את הטיפול המונע הדרוש כדי לשמור את ציודם: ברמה מבצעית נאותה“.

נגרל מקסוול ד. טילור.

טיפול מונע ואחזקה - אחריות המפקד

סאני מ. צ'ינר'

רשימה זו מבוססת אמנם, בחלקה על חומר אשר התפרסם בעתונות הצבאית האמריקאית, אך עיקרה מושתת על עובדות מחיי היום-יום. בעוברך בדרכי הארץ או בשטחי האימון, תתקל לעתים קרובות ברכב צבאי החונה בשולי הדרך ולצדו חייל אחד או חיילים אחדים המנסים לעצור כל רכב עובר ושב בבקשת סיוע.

מה קרה לרכב זה? מדוע לא יוכל להמשיך בדרכו?

באם תעצור ותברר מה התקלה, יסתבר לך אחד מן הדברים הבאים:

- אזל הדלק במיכל וגם דלקון רזרבי אין.
- קרה תקר בגלגל וגלגל החילוץ יצא מכלל שימוש זה מכבר ועדיין לא תוקן.
- אין כלי-עבודה לביצוע תיקון פגוע וקל-ערך אשר בעטיו נמנע המשך התנועה.

תרגיל עוצבתי או יחידתי ימים מספר לפני התרגיל הופסקו האימון נים כדי להכשיר את הרכב לקראת המאמץ בו יצטרך לעמוד בעת התרגיל. הנה החל התרגיל ולאורך הנתיבים עומדים כלירכב דוממים במספר הולך ורב, ובשעת התרגיל הולכת ודועכת עצמת האש מפאת תקלות בכלי הנשק.

מה הן הסיבות אשר גרמו לתופעות אלו? ובמה מותנית הצטרפותם המהירה של הרכב המשווין או הרכב ה"ר"ך אשר יצאו מכלל שימוש אל השדרה בתנועה או אל הכוח בהסתערות, והצטרפותם של כלי הנשק אל מקהלת היורים המשתקים את יעדי האויב? דבר זה מותנה בשני גורמים:

- מצבו הטכני של הציוד.
- הפעולות אשר ננקטות על-ידי החייל/הצוות לאחר שנתגלתה התקלה.

מצבו הטכני של הציוד — מצב זה הנו תוצאה של טיפול מונע נכון המבוצע באופן שגרת.

מהירות החזרתו של הציוד לפעולה — המהירות מותנית בפעולות אשר בהן נקט או שלא נקט החייל/הצוות מיד עם גילוי התקלה. האם ישבו בחיבוקי-ידיים וחיכו ל"מומחים" אשר יבואו ויפתרו את הבעיות, או שמיד התחילו בעבודות כדי להתגבר על התקלה.

למכלול בעיות זה השפעה ישירה על מספר הטנקים והזחל"מים אשר ישתתפו בכל קרב ועל עצמת האש אשר תופק בשעת מגע עם האויב. לבעיות אלו קיים רק פתרון אחד. המפקדים בכל הרמות חייבים לתת עדיפות ותשומת-לב אישית לטיפול המונע ולאחזקת הציוד הנמצא תחת פיקודם. הם חייבים להכיר את הציוד הנמצא ברשותם או ברשות פקודיהם ולהתעניין בו, הלכה למעשה, על-ידי פיקוח אישי על הטיפול לים, ביקורות שגרתיות וביקורות פתע. אין כל תחליף לפעולה אישית זו של מפקדים.

האחריות לאחזקה מוטלת על המפקד בלבד (הסגל הטכני נועד רק לסייע לו). האחריות הפיקודית מתחילה בדרגי הפיקוד הגבוהים ויורדת מטה דרך כל הדרגים עד למפקד הכיתה ומפקד צוות הטנק. לעתים נשכה מה פירושה המעשי של האחריות ברמות הפיקוד הנמוכות, ומפקדי הכיתות וצוותי הטנקים נוטים לסמוך על המ"מ, סמל המחלקה, או הסמל הטכני בכל הנוגע לטיפול מונע בציוד הנמצא תחת פיקודם.

הפיקוד הנמוך חייב להכיר היטב את ציודו ולהיות בקי בביצוע הטיפול המונע הדרוש. אחריות לאימון המפקדים בנושאים אלה מוטלת על דרגי הפיקוד — החל במפקד המחלקה וכלה במפקד החטיבה.

אם האחריות הפיקודית להתחזקת הציוד תרד רק עד לרמת מפקד הפלוגה, יהיה הלז חייב להשקיע את כל זמנו בפיקוח על כל פריט ציוד אשר נמצא תחת פיקודו ולא ינתר בידו זמן לפקד על יחידתו. לכן חייבת האחריות הפיקודית ל"רדת" עד לרמה הנמוכה ביותר. לכל מפקד-פלוגה בשריון — הסגל הטכני הדרוש כדי לסייע לו בהדרכה ובפיקוח על ביצוע הטיפול המונע וכן על ביצוע טיפולים אשר אינם נכללים ברמת הצוות והכיתה. סגל זה כולל חוליה טכנית, טכנאי צריה, סמל וטכנאי קשר, סמל אפסנאי, רב-סמל וסמ"פ. על סגל זה מטיל מפקד הפלוגה את האחריות להתחזקת הציוד הפלוגתי. כמורכב חייב סגל טכני זה להכין את היחידה בנושאים טכניים, לסייע בהדרכה ובטיפולים, להשתתף עם המפקדים בביקורת ובפיקוח על ביצוע הטיפולים השונים, החל מטיפול בשהיה וכלה בטיפול החסנה. ניצולו של הסגל הטכני לתפקידים אלה אסור שישחרר את המפקדים מאחריותם לנושא האחזקה.

סגל המפקדים חייב להיות בקי באופן יסודי בכל הציוד הנמצא ברשותו או ברשות פקודיו ולדעת את כל הדרוש לביצוע הטיפול המונע בציוד זה.

לאחר שהגענו לידע מקצועי ברמה זו, עם כל סגל המפקדים, על המפקדים הזוטרים לודא כי פקודיהם מאומנים כראוי ויודעים כיצד לבצע את הטיפול המונע ותיקוני-יסוד בציוד הנמצא ברשותם.

כל מפקד חייב לפקח בהגדרת האחריות להתחזקת הציוד ביחידתו תשמר בקפדנות. למעשה, אחריות זו מוגדרת וקבועה בטנק ובכיתה החרמ"ש ויש רק לפקח כי אכן יבוצעו הדברים.

אחד הצעדים החשובים בטיפול המונע הנו הביצוע המחזורי השוטף של טיפולים בדרגים השונים, כפי שנקבע בהוראות חיל-חימוש. סכומי כסף גדולים מושקעים בהכשרת בעלי-המקצוע לאחזקה בדרגים השונים. עליכן אין המפקדים צריכים להגזים בדרישות מאנשי הצוות והכיתה בשעת הטיפול בציודם, אלא לנדא כי הציוד יקבל את הטיפול המתאים, בהתאם לדרג התקון הדרוש.

כדי לודא כי הציוד הנו כשיר וניתן להפעלה מבצעית, על החיילים והקצינים לבצע ביקורות תקופתיות של הציוד הנמצא ברשותם. ושוב אנו חוזרים למסקנה כי סגל המפקדים חייב להיות בקי בציוד הנמצא ברשותו ובדרך הטיפול בו.

בשעת ביקורות, על המפקד להסתייע בהוראות חיל-החימוש המגדיר רות את הטיפולים הדרושים. על ההוראות החיליות לטיפול מונע יש לשמור ולודא עדכונם. כן יש לבצע מדיפעם השתלמויות מפקדים בנושאי אחזקה וטיפול מונע. האימון בטיפול מונע חייב להיות חלק אינטגרלי מכל תכנית אימון ויש להזור על אימון זה לעתים תכופות. זאת היא אחריותם של המפקדים לודא כי החיילים רמת ידע מספיקה, כדי שיוכלו לטפל ולשמור על הציוד הנמצא ברשותם.

מפקד הצות ומפקד הכיתה הנם חוט השדרה של כל יחידה. נחזק חוט שדרה זה על-ידי טיפוח הרצון לשמירה על הציוד המופקד בידיהם. נוכל להגביר תחושה זו על-ידי טיפוח יצר התחרות, ציונים לשבח ומתן פרסים לכל המצטיינים בהחזקת ציודם.

התרומה הגדולה ביותר אשר מפקד בכיר יכול לתרום לנושא זה הנה הדוגמה האישית בפיקוח על ביצוע הטיפול המונע והשאיפה לסטנדרטים גבוהים בשמירה על ציוד.

באם מפקד מגלה התענינות, ידע ומסירות לשמירת הציוד ביחידתו, ידעו פקודיו כי הוא מיהס חשיבות לנושא זה, רמת הטיפול תעלה ביחס ישר לגישתו לנושא.

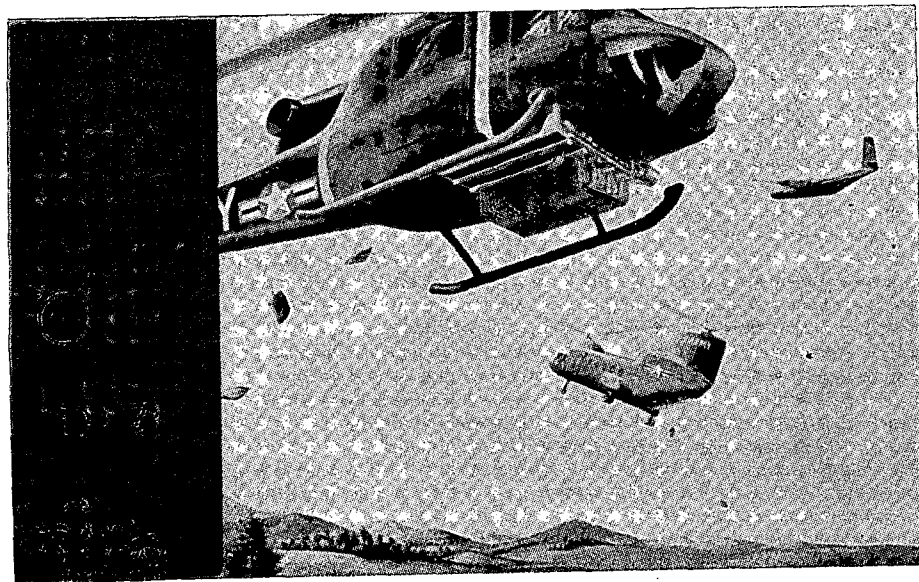
אין כל מעשי קסמים באחזקת ציוד. הידע והעבודה המסורה של הטיפול המונע בכל הרמות הנם הערובה היחידה כי ציוד זה לא יאכזב אותנו בשעת מבחן.

„ההצלחה בלחמת-יבשה מותנית בשני גורמים: התנועה והאש; שיי לובם הנכון יבטיח הצלחה בכל קרב. כדי שנפיק שני גורמים אלה מציודנו, עלינו לטפל בו כראוי“.

הזרים

פתרון: - מחסום מוקשים „אוידי“

ההכרח, בלוחמה ה„זרימה“ הניידת של זמננו, במחסומים מלאכותיים להשהית השריון, או לתישולו, מצריך חידושים. מחקרו הענף של צבא-ארה"ב בנדון מקיף ששת אמצעי-המיקוש המוצעים שבתצלום זה, ה„מפתח“ הוא: מהירות — ומינימום מאמץ-לוגסטי. מובלט כאן החידוש מרחיק-הלכת שבכולם — „מחסום מן-הרקיע“.